

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 173

гр. София, 16.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

като разглежда докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА Частно наказателно дело № 20241110200623 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 244, ал. 5 и сл. НПК

Образувано е по жалба на К. А. Р. чрез адв. М.Г. от САК против постановление на прокурор от СРП от 11.04.2023 г. /деловодно изведено на 12.04.2023 г./, с което наказателното производство по досъдебно производство № 3М 1251/2017 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 15661/1017 г. по описа на СРП е спряно на основание чл. 244 ал. 1 т. 1 вр. чл. 25 ал. 2 НПК.

С жалбата се прави искане за отмяна на постановлението за спиране и връщане на делото на СРП за продължаване на действията по разследването. Излагат се доводи, че досъдебното производство не е водено при спазване на принципите за обективност, всестранност и пълнота, че не са събрани необходими и относими доказателства, а че събраните такива не са анализирани според действителния им смисъл и съдържание. Така се сочи, че не е била проведена очна ставка между пострадалата К. Р. и свидетеля С.Н., навежда се и че на пострадалата не е върнато предадено от нея веществено доказателство – 1 брой тефтер. Навеждат се доводи за продължително бездействие на органите по разследването, тъй като шест години по досъдебното производство се чака отговор на изпратена молба за правна помощ за разпит на лицето Р.П.. Същевременно се сочи, че получаването на отговор на изпратената молба за правна помощ не е необходимо, тъй като и от събраните по досъдебното производство доказателства може да се направи извод по отношение извършителя на деянието. Излагат се доводи и че атакуваното постановление за спиране е немотивирано.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице, пред родово и местнокомпетентен съд и при спазване на срока за обжалване, предвиден в чл. 244 ал. 5 НПК – видно от приложена към материалите по досъдебното производство разписка постановлението за спиране е било връчено на пострадалата К. Р. на 07.06.2023 г., а жалбата е подадена в съда на 12.06.2023 г. Към настоящия момент са изпълнени и указанията, дадени с определение № 2074/22.06.2023 г. по НЧД № 8242/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав, като по досъдебното производство са приложени доказателства за връчване на постановлението на всички лица, легитимирани да го обжалват, като по отношение на всеки от пострадалите е изтекъл срокът по чл. 244 ал. 5 НПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Досъдебно производство № 3М 1251/2017 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 15661/1017 г. по описа на СРП е образувано на 22.04.2017 г. по реда на чл. 212 ал. 2 НПК – със съставяне на протокола за първото действие по разследването – оглед на местопроизшествие и разпит на свидетел, и се води срещу неизвестен извършител затова, че по какъвто и да е начин е подпомогнал или склонил към самоубийство Д.А.М. Р. и е последвало такова – престъпление по чл. 127 ал. 1 НК.

По досъдебното производство няма лице, привлечено в качеството на обвиняем.

Наказателното производство по ДП № 3М 1251/2017 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 15661/1017 г. по описа на СРП е спирано неколkokратно.

С постановление от 04.05.2018 г. /деловодно изведено на 09.05.2018 г./ наказателното производство е било спряно на основание чл. 244 ал. 1 т. 2 НПК, тъй като извършителят на престъплението не е разкрит. Постановлението за спиране е било атакувано пред съда от пострадалата К. Р. и с определение от 16.09.2018 г. по НЧД № 11234/2018 г. по описа на СРС, НО, 112 състав, съдът е отменил постановлението, като е приел, че по досъдебното производство не са били извършени всички възможни и необходими действия по разследването. С определението съдът е дал указания на органите по разследването да се проведат разпити на свидетелите Б.Г. и Л.М., както и на Р.П., за когото има данни, че е живял заедно с Д.А.М. Р. непосредствено преди неговото самоубийство, дадени са били и указания за назначаване на СППЕ по отношение на починалия, на графическата експертиза на оставената от него предсмъртна бележка, както и за назначаване на техническа експертиза, която да изследва съдържанието на лаптопа на починалия. След връщане на делото на СРП са били установени и разпитани като свидетели Б. Г., Л. М., назначени и изготвени са СППЕ по отношение на починалия, графическа експертиза и техническа такава. По отношение на Р.П. е изискана справка от ДМОС за установяване на данни за неговия адрес, както и е приобщена справка от ГДГП, от която е видно, че последното му регистрирано преминаване през границите на нашата страна е на 16.06.2020 г., когато Поулс е напуснал страната през ГКПП Аерогара.

С постановление от 20.11.2021 г. /деловодно изведено на 22.11.2021 г./ наказателното производство е било спряно на основание чл. 244 ал. 1 т. 1 вр. чл. 25 ал. 2 НПК, тъй като не е получен отговор на Европейска заповед за разследване, изпратена до компетентните органи на Кралство Нидерландия.

Постановлението е било обжалвано и с определение от 28.06.2022 г. по НЧД № 6564/2022 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, постановено в производство по чл. 244 ал. 5 НПК, съдът е указал на органите по разследването, че кръгът на пострадалите лица в случай на причинена смърт е разширен с ТР № 1 от 21.06.2018 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на Общо събрание на Наказателна, Гражданска и Търговска колегия на ВКС, където е посочено, че легитимация за търсене на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на близък в наказателното производство и за конституиране като граждански ищци в това производство следва да се признае на съпругът/ата, лицето, което живее с жертвата в ангажирана, постоянна и стабилна интимна връзка в общо домакинство, братята и сестрите, възходящите и низходящите до втора степен, като се запазят и разрешенията в Постановление № 4/61 г. и Постановление № 5/69 г. на Пленума на ВС. Респективно – тези лица имат качеството „пострадал“ от деянието и са легитимирани да обжалват постановлението за спиране. С определението от 28.06.2022 г. по НЧД № 6564/2022 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, постановено в производство по чл. 244 ал. 5 НПК, съдът е дал указания, че следва да бъдат установени горепосочените роднини на Д.А.М. Р., следва да им бъде връчено съответното постановление и едва след изтичане на срока за обжалване по отношение на всички тях, делото да бъде изпратено в съда, ведно с всички постъпили жалби.

След връщане на делото в СРП с постановление от 07.07.2022 г. наблюдаващият

прокурор е указал да бъдат установени родителите, братята, сестрите и възходящите от втора степен на Д.А.М. Р.. В изпълнение на дадените указания освен К. Р. – майка на Д.А.М. Р., са били установени и следните негови роднини – М. Не Р. – баща, Н. М. Р. – сестра /родена на 08.01.2000г./ и възходяща от втора степен – Д.М.С.. С постановление от 13.10.2022 г. наказателното производство е било възобновено, като са дадени указания лицата, имащи качеството „пострадал“, да бъдат разпитани като свидетели и да им бъдат разяснени правата по чл. 74 и чл. 75 НПК.

С постановление от 11.04.2023 г. /деловодно изведено на 12.04.2023 г./ наказателното производство е било спряно на основание чл. 244 ал. 1 т. 1 вр. чл. 25 ал. 2 НПК, тъй като не е получен отговор на Европейска заповед за разследване, изпратена до компетентните органи на Кралство Нидерландия.

Не се споделят оплакванията в жалбата за немотивираност на атакуваното постановление. Прокурорът се е произнесъл с постановление за спиране на наказателното производство, посочил е основанията за спиране, изложил е аргументите си защо според него е необходимо да се изчака получаване на отговор на изпратената молба за правна помощ.

В постановлението за спиране на наказателното производство от 11.04.2023 г. /деловодно изведено на 12.04.2023 г./ е посочено, че за разпит на Р.П. е била издадена Европейска заповед за разследване, чието получаване от нидерландските власти е било потвърдено с имейл от 11.02.2021 г. Посочено е още, че е получен следващ имейл, в който се сочи, че нидерландските власти са се свързали с Поулс, след което бил получен отговор на имейл от 30.04.2021 г. от нидерландските власти, в който последните посочили, че няколко седмици звънели на Поулс и го търсили, но не са го намерили и при установяването и разпита му, ще уведомят разследващите органи в България.

На първо място, съдът ще посочи, че нито издадената Европейска заповед за разследване, нито описаната в постановлението за спиране кореспонденция с компетентните органи на Кралство Нидерландия са приложени към материалите по досъдебното производство. Сред тях в тази връзка се съдържа единствено постановление на наблюдаващия прокурор от 23.10.2020 г. за назначаване на преводач, който да извърши превод от български на нидерландски език на 16 броя листове, съдържащи Европейска заповед за разследване.

Съгласно разпоредбата на чл. 25 ал. 2 НПК наказателното производство може да бъде спряно, когато се чака отговор на изпратена молба за международна правна помощ. Т.е. основанията за спиране не е абсолютно, а е предоставено единствено на преценката на прокурора. Прокурорът следва да спре наказателното производство тогава когато са извършени всички останали възможни и необходими действия по разследването и за попълване на доказателствената маса се чака единствено получаване на отговор на изпратената молба за правна помощ или когато получаването на отговора е от значение за преценката какви допълнителни доказателства да бъдат събрани и какви следващи действия по разследването да бъдат извършени. При всички случаи обаче спирането на основание чл. 25 ал. 2 НПК не може да е за неопределено дълъг период от време, който би могъл да доведе до изтичане и на давностните срокове по чл. 80 ал. 1 НК. В настоящия случай се установява, че Европейска заповед за разследване е била издадена и изпратена за изпълнение в края на 2020 г. или началото на 2021 г., като до момента на настоящото произнасяне не е постъпил отговор. Същевременно обаче не се констатира и никакви действия на органите по разследването, които да са насочени към получаване на информация от чуждите органи за хода на изпълнение на изпратената молба за правна помощ. Последната кореспонденция между българските органи и компетентните органи на Кралство Нидерландия /според описаното в постановлението за спиране/ е от 30.04.2021 г., като след тази дата за период от вече почти три години няма данни българските власти да са

оправяли запитване до нидерландските органи /например чрез Евроджъст/ за хода на изпълнение на изпратената молба за правна помощ – предприети ли са последващи действия от нидерландските органи и какви, дали в този тригодишен период от време същите са успели да установят отново Р.П., имат ли данни за актуалното му местонахождение, имат ли сведения дали същият се намира все още на територията на Кралство Нидерландия или е напуснал страна, предприемат ли се все още предвид на изминалия значителен период от време някакви действия във връзка с изпълнение на издадената Европейска заповед за разследване за разпит на Р.П.. Съдът намира, че едва след изискване на посочената информация, прокурорът следва да направи преценка необходимо ли е все още да се чака получаване на отговор на изпратената молба за правна помощ или досъдебното производство ще следва да бъде приключено без постъпването му.

На следващо място, съдът намира и че по досъдебното производство не са били извършени всички възможни и необходими действия по разследването. Към материалите по досъдебното производство е приобщена бележка /л. 169 от том 1/, ръкописният текст в която е изписан от починалия Д.А.М. Р. съгласно заключението на графическата експертиза. Видно от съдържанието на бележката, в нея се казва: „В следствие на заплахи ме принуждавах да извършвам действия, които не осъзнавам и които никога не съм извършвал преди С.Н. да изгуби контрол влиаейки се от расова дискриминация питаме какво значи това Получи множество заплахи към семейство си“ (правопис и пунктуация запазени – бел. с.). Видно е, че в останената от починалия бележка той съобщава за действия на свидетеля Нестеров и затова, че е предприел действия в резултат на упражнена принуда.

По досъдебното производство е изготвена техническа експертиза, като една от поставените на експерта задачи /т. 4/ е да извърши изследване на кореспонденцията, проведена по „Месинджър“ между Дейви Р. и С.Н. за времето от 01.02.2017 г. до 22.04.2017 г. Вещото лице не е дало отговор на този въпрос като е посочило, че изследването, относимо към поставения въпрос, би могло да се извърши в информационния масив на социалната мрежа Facebook, след като се посочи за кой потребител/акаунт и номер (ID) е необходимо да се анализират данните за посочения период. Още преди изготвяне на експертизата в разпит от 15.10.2018 г. свидетелката К. Р. е посочила, че има записана паролата за фейсбук – профила на сина си у дома си и ще я предостави на вещото лице. В протокола за предявяване на разследването от 07.05.2020 г. е отразено изявление на пострадалата К. Р., че предоставя потребителското име за фейсбук на сина си – “XXXXXXXXXX”, като е направено искане за назначаване на допълнителна експертиза, която да отговори на задачата под номер четири от заключението на основната експертиза. С постановление от 14.05.2020 г. /деловодно изведено на 15.05.2020 г./ прокурорът е оставил искането без уважение, като е посочил, че експертът не би могъл да изготви допълнително заключение, тъй като данните, съдържащи се в кореспонденцията на Р. чрез приложението Месинджър се съдържат в сървърите на социалната мрежа фейсбук. Горното е вярно, но в случая няма никаква пречка да се извърши достъп до проведената комуникация в месинджър, предвид на това че има данни за конкретния потребител/акаунт, както и че пострадалата би могла да предостави паролата за достъп до акаунта. Предвид на това, че в този случай достъпът до кореспонденцията ще се извърши със съгласието на пострадалия, за извършване на експертното изследване няма да е необходимо и изпращане на молба за правна помощ. Същевременно съдът намира, че изследването на провежданата в месинджър кореспонденция между починалия Дейви Р. и свидетеля С.Н. е необходимо за установяване на обстоятелствата, включени в главния факт на доказване и проверка на вече събрани доказателства, тъй като в останената от него бележка починалият Д. Р. сочи именно действия на свидетеля С. Нестеров.

Възраженията в жалбата във връзка с непровеждането на очна ставка между

свидетелката К. Р. и свидетеля С.Н. не са основателни, респективно – непровеждането на очната ставка не сочи на необективност и непълнота на разследването. Видно и от посоченото в жалбата, провеждането на очната ставка се иска във връзка с противоречия между свидетелските показания на свидетелите К. Р. и С. Несторов във връзка със заплахи, които свидетелката К. Р. твърди да са й отправили свидетелят Несторов и неговата майка в периода 22.04.2017 г. – 30.04.2017 г. Обстоятелството дали свидетелят Несторов и неговата майка са отправяли закани по отношение на свидетелката К. Р. не се включва в предмета на доказване по конкретното наказателно производство, което се води за престъпление по чл. 127 ал. 1 НК.

По отношение на вещественото доказателство, което жалбоподателката Р. твърди, че не ѝ върнато – 1 брой тефтер, предаден от нея с протокол за доброволно предаване от 16.10.2018 г., то редът пострадалата да претендира връщане на вещта е по реда на чл. 111 ал. 2 НПК, като в случай, че прокурорът се произнесе с отказ да върне вещественото доказателство, едва отказът му подлежи на обжалване пред съда.

Предвид всичко изложено, съдът намери, че жалбата е основателна, атакуваното постановление следва да бъде отменено и делото – върнато на СРП.

При тези мотиви и на основание чл. 244 ал. 5 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на прокурор от СРП от 11.04.2023 г. /деловодно изведено на 12.04.2023 г./, с което наказателното производство по досъдебно производство № 3М 1251/2017 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 15661/1017 г. по описа на СРП е спряно на основание чл. 244 ал. 1 т. 1 вр. чл. 25 ал. 2 НПК.

ВРЪЩА делото на СРП.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Материалите по досъдебно производство № 3М 1251/2017 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 15661/1017 г. по описа на СРП да се върнат на СРП, ведно с препис от настоящото определение.

Препис от определението да се изпрати за сведение на жалбоподателката К. Р..

Съдия при Софийски районен съд: _____